

Doutzen Kroes en Lara Stone komen pas nét kijken. Frederique van der Wal en Yfke Sturm draaien al jaren mee in de fashion business en kennen als geen ander de ups and downs van het keiharde modellenbestaan. Beau Monde nodigt de dames uit voor een champagne-lunch in hun woonplaats New York en wil er álles over horen.

foto's BENNY LOWY / interview MICHEL VOS / haar en visagie
DEYCKE HEIDORN, LUKE BAKER (See Management) / met dank aan TODD
ENGLISH'S OLIVES RESTAURANT NEW YORK, W HOTEL

Yfke & Frederique

HOLLANDS FIRST TOP MODELS IN NEW YORK

Een lunchdate plannen met Yfke Sturm (29) en Frederique van der Wal (43) is niet makkelijk. Beide topmodellen vliegen nog steeds de hele wereld over voor shoots en zijn vaker niet dan wel thuis in Manhattan. Na veel gepuzzel staat de afspraak: een champagnelunch in restaurant Olives, onderdeel van het hippe W Hotel aan Union Square. Beide dames begroeten elkaar bij binnenkomst als heuse New Yorkse vriendinnen. Air kisses en hi's worden uitgewisseld, gevolgd door complimenten over elkaars kledingkeuze. Beide dames zijn idioot lang als je ze vergelijkt met de gemiddelde Amerikaan. New Yorkers zijn wel wat gewend, maar deze wapperende blonde haren en lange benen leiden tot rubbernecking: iedereen draait het hoofd om, om te kijken naar deze twee Hollandse schoonheden.

Terwijl de personal assistants van de modellen met blackberry en agenda richting lobby verdwijnen, gaat de eerste fles champagne open. Eentje van obscure Oost-Europese herkomst... Een foutje van de nerveuze serveerster die de verkeerde fles ontkurkt ("Nee, geen rosé!"), waarna haastig de juiste ('Veuve Clicquot, of course!') uit de kelder wordt gehaald. Als de bubbels in de glazen tot rust zijn gekomen beginnen de veteraanmodellen geroutineerd hun verhalen te vertellen. Zowel Frederique als Yfke staan, zeker naar modellenmaatstaven, al

geruime tijd aan de top in hun business. "Vroeger begon je rond je achttiende en kon je door wellicht tot je eind twintig was. Toen was het net als in het voetbal," legt Frederique uit, "je modellencarrière was op een gegeven moment gewoon afgelopen. Nu zie ik al meisjes van veertien aan het werk. Daar komt ook nog eens bij dat tegenwoordig veel modellen op televisie zijn of zelfs hun eigen programma hebben, waardoor hun gezichten een naam en een stem krijgen en ze veel langer door kunnen werken, als een soort beroemdheden."

VERGRUIZING ONDER MODELLEN

Yfke: "Het heeft ook te maken met vergrijzing – mensen die kleding kopen zijn ouder en die willen geen meisje van achttien meer zien. Die willen een meisje dat rond de 28 is. Ikzelf merk dat iedere dag: ik ben nog steeds net zoveel aan het werk als toen ik begon. En ik ben niet de enige, je ziet het ook bij anderen: Claudia Schiffer en Naomi Campbell zijn ook nog steeds volop aan het werk. Misschien niet in de mode, maar dan wel als gezicht van een antirimpelcrème. Een achttienjarige kan geen antirimpelcrème verkopen. En iedereen is toch bezig er jonger uit te zien?"

Frederique vindt dat oudere modellen meer kunnen dan antirimpelcrème verkopen: "Neem Julianne Moore, die is in de vijftig, doet een

Yfke: "Iedereen hier is on top of their thing. Dat inspireert"

Bulgari-campagne en ziet er waanzinnig uit! Zelf deed ik onlangs nog een L'Oréal-campagne, maar als iemand mij toen ik net begon had gevraagd, of ik op mijn veertigste nog voor de camera zou staan, dan had ik gezegd: no fucking way. En toch: net als Yfke werk ik ook nog steeds. Het is ook veel eerlijker om te kijken naar iemand die een leven heeft gehad en die een vrouw is, dan om te kijken naar een meisje." Beide dames nemen een slok Clicquot, waarna Frederique zegt: "Terugkijkend denk ik weleens: toen wist ik van niks, nu heb ik zo veel meer lol in mijn werk."

BEIDE BENEN OP DE GROND

"Ik heb hetzelfde," vertelt Yfke, "ik heb nu meer lol dan aan het begin van mijn carrière. Ik was zeventien en erg eenzaam. Je gaat opeens vanuit Nederland non-stop naar het buitenland, je mist je vrienden, je familie. En de mensen met wie je werkt zijn allemaal rond de dertig, veertig jaar oud. Daar zit dus een enorme age gap tussen. Die wordt gelukkig kleiner naarmate je ouder wordt. Ik werk nu met mensen die af en toe zelfs jonger zijn dan ik!" Frederique valt lachend bij: "Ja, ik heb dat zeker!"

Dat beide dames niet wegrennen voor hun leeftijd is duidelijk, maar dat heeft vooral met hun Hollandse opvoeding te maken. Frederique: "In Nederland maakt leeftijd niet zoveel uit, het is meer de Amerikaanse cultuur die erg gefocust is op youth. Zo deed ik laatst een mediatoer waarin ik met andere modellen sprak over beauty en gracieus ouder worden, want dat is echt een hot issue op dit moment. Als je om je heen kijkt, zie je in ons vak veel cosmetische chirurgie." Frederique neemt een hapje en een slokje en vervolgt: "Het is allemaal leuk en aardig, maar je ziet het ook steeds meer bij jonge meisjes, hele jonge meisjes. Die neuzen, borsten en eigenlijk zo'n beetje alles meteen laten verbouwen. Bij mij is alles echt... nog wel! Dat is toch dat Hollandse hè, dat doe maar normaal en blijf vooral met beide benen op de grond staan." Yfke valt haar bij: "Bij mij is ook nog alles echt, en ik wil het ook echt houden. Maar we zijn in de minderheid. Ik wil het ouder worden echt omhelzen. Ik vind het ook helemaal niet erg om ouder te worden, vind het juist wel mooi om rimpels te hebben. Want dan kun je zien dat je hebt geleefd." "Ja, dat is makkelijker praten nu," valt Frederique haar in de rede, "tot je op een dag wakker wordt met een hoofd vol rimpels!" Gemoedelijk kabbelen de topmodellen door over dit blijkbaar heikele, doch geliefde onderwerp. Frederique blijft strijdbaar: "Naarmate ik ouder word, ga ik me als vrouw eigenlijk steeds lekkerder voelen en dat verhaal moet ook maar eens worden verteld. Ik deed laatst een shoot voor 'V Magazine' waarin ik een van de iconic models was. Ik zei toen dat de hedendaagse popcultuur een fotomodel als het ware dicteert wanneer ze haar top heeft bereikt, wanneer het voorbij is. Ik ben het daar niet →

Frederique: "New York is als drugs – verslavend"

Yfke: "Ik vind het juist wel mooi om rimpels te hebben"

mee eens. Ik heb geleerd dat je in je leven meerdere keren een comeback kunt maken, that you can rise up again."

TOPMODELS

Rise up again hoeven deze dames nog niet te doen; ze staan al vanaf het begin van hun carrière aan de absolute top. Onbetwiste supermodellen! Toch? Beiden moeten lachen en vinden eensgezind dat die term 'rijkelijk passé' is. "Ik noem mezelf gewoon 'fotomodel'," voegt Yfke er meteen aan toe, "ik hoef geen supermodel of topmodel te heten." "Ik ook niet. Ik ben meer een entrepreneur," zegt Frederique, "zeker nu ik de dagelijkse gang van zaken van mijn bloemenbedrijf Frederique's Choice leidt." De dames babbelen rustig door, zittend met hun rug naar het raam. Buiten rijden de gele taxi's over de keurige Park Avenue richting Midtown. Herinneringen aan vroeger worden opgehaald. En hoewel er veel verandert in de model business, blijven sommige zaken nog steeds hetzelfde: je begint met poseren voor de editorial pagina's, de modereportages en afhankelijk van hoe goed je bent – en ook hoe goed je agent is – bouw je aan je portfolio. Daarmee krijg je, als alles goed gaat, reclamecampagnes. En dat is waar het echte geld zit, want met een modeshoot in bijvoorbeeld 'Vogue' verdienen je bijna niets. Yfke: "Editorials zijn een investering in je toekomst. Je verdient er maximaal 200 dollar per dag mee, een schijntje dus. De honderdduizenden euro's krijg je pas wanneer je campagnes gaat doen." Frederique knikt bevestigend: "Het zijn de editorials en campagnes die het 'm doen; het lopen van catwalkshows heeft vooral de eerste jaren van je carrière veel impact. De meeste naalddunne planken die ze uit Oost-Europa halen en op de catwalks zetten zie je nooit meer ergens terug."

NEDERLANDER IN NEW YORK

Beiden wonen allang in New York. Gevraagd naar hoe Nederlands ze nog zijn, zegt Frederique meteen: "Ik ben een Nederlandse New Yorker. Ik ben New Yorker, net als alle andere New Yorkers die hier niet zijn geboren. Maar ik blijf ook Nederlands en houd bewust vast aan de Nederlandse moraal: eerlijk zijn, recht door zee. Dat soort Nederlandse eigenschappen heeft zich in New York bewezen." Yfke vult aan: "Nederlandse modellen doen het om die eigenschappen ook zo goed in de fashion industry. Omdat we relaxed en meegaand zijn als we een opdracht krijgen. Mensen vinden het geweldig om met Nederlandse modellen te werken: we denken goed mee en komen op tijd. Maar ik heb ook het idee dat wij ons met onze nuchterheid makkelijker staande houden in deze 'I love you – I hate you' business. Ik ken meisjes die kapot zijn gemaakt door de fashionwereld. Zij kunnen de afwijzingen niet aan en nemen ze persoonlijk. Ze krijgen boulimie, worden depressief."

Het verschil tussen werken in Nederland en Amerika is volgens Frederique simpel: 'Nederland is 'ja maar', New York is 'ja en'.

Mensen noemen me ambitieus, maar dat valt best mee; ik word hier gewoon geïnspireerd." In Nederland is de limiet voelbaar volgens beiden. Yfke: "Je hebt hier het beste uit de rest van de wereld. Iedereen is hier ambitieus en is on top of their thing – dat inspireert. Iedere dag." Frederique vindt dat gejaag soms ook vermoeiend: "Het is altijd: what's next, what's next. Er is nooit echt rust in de Amerikaan. Een lunch zoals vandaag met champagne is ongehoord. New Yorkers live to work, maar wij Nederlanders werken om te leven, dat is het verschil. Maar New York is als een drug – verslavend."

BEKEND ZIJN IN AMERIKA... EN IN NEDERLAND

De lunch loopt ten einde. Het gestaar in het restaurant is afgenomen, op een enkeling na die toch nog even nieuwsgierig komt kijken. Beroemd zijn in New York heeft z'n voordelen. Yfke: "Als ik hier naar een club ga, sta ik niet buiten in de rij te wachten, maar word ik meteen gratis binnengelaten. Ik krijg direct een tafel, compleet met bodyguard en een fles wodka van het huis. In Nederland is dat anders. Iedereen, beroemd of niet, is hetzelfde, al is dat gelukkig wel aan het veranderen."

Ondertussen probeert onze serveerster een goede indruk achter te laten door grote glazen water met veel ijs op tafel te zetten. "Ijs, al dat ijs in je water. Ijs, ijs, ijs. Idioot gewoon," zegt Frederique. "Het zijn gewoontes uit Amerika waar ik niet snel aan zal wennen, net als dikke mensen. En ik bedoel niet gewoon dik, niet Europees dik, maar Amerikaans dik. Wanneer je buiten New York komt, zie je heftig dikke mensen. En dat in het land dat de bodycultuur heeft uitgevonden." "Klopt," zegt Yfke, "alles in Amerika is extreem, dus ook de taille: het is of heel strak of heel dik."

Tijd om te gaan. Yfke neemt een taxi. De New Yorkse metro 'met ratten' kan echt niet, volgens haar. Frederique neemt alleen de metro als het niet anders kan – met een baseballcap op en een hoge kraag. Bij het aantrekken van de jassen nemen de dames terloops hun drukke schema's door. Moordende schema's die het hebben van een relatie er niet makkelijker op maken. Zowel Yfke als Frederique ondervonden dat. Yfke scheidde afgelopen jaar na drie jaar huwelijk van haar jeugdliefde Imad Izemrane. En ook Frederiques relatie liep onlangs stuk. Yfke: "Imad en ik zijn uit elkaar gegroeid. Niet raar als je kijkt naar het leven dat we leiden. Luister maar eens naar mijn schema voor de komende tien dagen: ik ben net terug uit Nederland, nu in New York voor twee dagen, daarna vlieg ik voor twee dagen naar Los Angeles, daarna naar Puerto Rico en Miami en dan volgt Brazilië. Ik mag absoluut niet klagen, en het klinkt allemaal waanzinnig wat ik doe, maar ik zal je zeggen: twee jaar geleden met Oud & Nieuw stond ik in een penthouse in Miami tijdens een privéoptreden van Lady Gaga. Afgelopen jaar zat ik in Nederland op de bank met mijn moeder en daarna had ik een feestje in Haarlem. En eerlijk gezegd, was ik happier thuis op de bank bij moeders." □

Frederique: "Dat is makkelijk praten. Tot je wakker wordt met een hoofd vol rimpels"

